

Publicerad 2013-03-15 18:33 av Tomas Söderlund

Rand

Du upphör

inuti bruset -

jag vänder mig

delvis om och drar igen

dörren.

Det går en vätskerand

någonstans genom mellangärdet.

Jag är utspädd, tänker jag. De

har blandat sig in, luckrat där.

Vätskeranden molar, delar

mig i oskärpa och verkan.

Den bevarande halvan –

jag har tänkt mig att den,

att jag, är lösningsinriktad. Nu

är den andra

utfluten

i en upplösning.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tomas Söderlund med Poeter.se id #19761 innehar upphovsrätten